

VALLEI EN OMGEVING

Foto: Een kapvlakte in de boswachterij Amerongen.

In deze rubriek schrijven diverse medewerkers wekelijks over natuur op de Veluwe en in de Vallei. Vandaag een bijdrage van bosbouwdeskundige Leffert Oldenkamp

Natuur van nabij

Uitleggen waarom je bomen kapt, blijft lastig

Bomen gaan plat om open landschappen te maken, maar ook als onderdeel van het beheer van het bos waarin ze staan.

Beheerders van bossen in de Vallei en op de Veluwe en de Utrechtse Heuvelrug komen voor omwonenden maar al te vaak met confronterende overwegingen over de verzorging van het aan hen toevertrouwde bos. Soms betekent het een vorm van vernieling.

Voor de grotere terreinbeheerders kappen nog regelmatig aanzienlijke oppervlakten bos, om er vervolgens zogenaamde open cultuurlandschappen van te maken. Iets van vroeger dus. Die zijn, in het gunstigste geval, slechts met heel veel inspanningen en kosten open te houden. Maar dan nog worden het meestal niet de landschappen van vroeger. Omdat de omstandigheden van vroeger er niet meer zijn. Maar het bos is dan wel verdwenen. Ook als het karakter van het bos behouden moet blijven, is het kapbeleid niet altijd te volgen. De beheerders krijgen dan te maken met vragen of protesten van omwonenden. In de boswachterij

Amerongen speelde dat vorig jaar bij Staatsbosbeheer. Na overleg werd er minder heftig gekapt, maar Staatsbosbeheer had wel wat uit te leggen.

Nadat tientallen jaren niet voldoende jonge bomen waren geplant, kwam Staatsbosbeheer tot de ontdekking dat er in de toekomst te weinig inkomsten uit hout zijn. De achterstand zou met grote kapvlakten en daarna inplanten met jonge bomen in te halen zijn. Gelukkig had Staatsbosbeheer ook voorbeelden met meer nuance in petto. Het jonge bos staat er overigens nog niet.

Enige maanden geleden verscheen een artikel in De Gelderlander over de boswachter van het Amerongse bos (Utrechts Landschap) die uitleg zou gaan geven over voorgenomen kap. Het ging deze keer niet over noodzakelijke verjonging, maar over meer variatie. Volgens de boswachter is het bos te 'saai'.

Tja, dat hoort nu eenmaal bij een bepaalde periode in de bosontwikkeling. In dit geval moesten vooral bomen, die in de toekomst planken en balken leveren en die voor een langdurige opslag van CO₂ zorgen, worden verwijderd.

In onze regio zijn helaas te veel voorbeelden te vinden van plekken waar bossen lange tijd zonder bosbouwkundige of ecologische visie door de beheerder aan hun lot worden overgelaten en vervolgens op basis van willekeur worden opgeofferd. Zo dwing je omwonenden om te gaan protesteren.

Leffert Oldenkamp is bosbouwkundige

